

защото корабътъ, все пакъ ще пропадне, защото милиони чакатъ неговата гибелъ! И ако вамъ, се струва, че нѣма брѣгъ — лъжете се — има брѣгъ!... Но вашитѣ очи сѣ много стари и не виждатъ, и не искатъ да видятъ.

✓чува се гласътъ на пострадалия: "Докторе, дай ми нѣкакъвъ бѣсъ се, отрова ми дай... Ооохъ."✓

ПОПОВЪ. Не мога да понасямъ повече. Нека дойде Романовъ, нѣка той се разправа, нека той слуша. Не мога да издържамъ тези поглѣди. Ти виде ли, какъ ме гледаха работниците? Искамъ ли азъ... Нещастие... А ти, Андрей, внимавай. Той, Романовъ ще оправи всичко. Не бързай.

✓Влиза Боевъ, облеченъ въ дочени дрѣхи. Мълчаливо поздравлява Поповъ.✓

БОЕВЪ. ✓къмъ Андрей/ Это, г-нъ Инженеръ. Всички парчета не могатъ да се намѣрятъ.

ПОПОВЪ. Защо сѣ ти тези неща? Къде?

АНДРЕЙ. Търся виновния.

ПОПОВЪ. Искашъ да кажешъ — Инж. Романовъ?

АНДРЕЙ. Точно така. Още по рано го запитахъ за разликата по отношение на оборотитѣ. Той се засме и отвърна: "На практика, не всичко е така гладко, както на теория"

ПОПОВЪ. Не разбирамъ.

АНДРЕЙ. На шмиргелитѣ, които се употребляватъ въ тази фабрика, е написано, че се допускатъ максимални обръщения хиляда и осемстотинъ, а на оситѣ, ние имаме двѣ хиляди и петстотинъ, въпреки крайно нестабилнитѣ стативи.

ПОПОВЪ. У ти искашъ да обвинишъ инж. Романовъ?

АНДРЕЙ. Не само това. Гадното тука е, че азъ подо-